

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De aqua admiscenda Vino in Calice 82

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Septima Pars.

De mixtura Calicis cum Aqua.

CAP. LXXXII.

Lib. 2.
Epistola.
3.

O c loco scribunt Aduersarij, Librum Reformationis nullam facere mentionem de vino aqua miscenda, cum tamen id à tempore Apostolorum in Catholica Ecclesia ad hæc vsque tempora obseruatum sit, & à S. Patribus Conciliisque obseruari præceptum. Et ad hoc probandum adducunt Ir-næum, Cyprianum, Eusebium, Emisennum, Papas Alexandrum & Iulium, tertium Concilium Carthaginense, & Concilium Martini Pape, qui omnes de hac ordinatione testentur, ac doceant, quod per hanc mixturam vnio populi cum Christo representetur. Inter quos D. Cyprianus scripserit, *Si vinum tantum quis offerat, sanguis Christi incipit esse sine nobis. Si verò aqua sit sola, plebs sumus esse sine Christo.*

Responsio.

Hic rursum vides, Christiane Lector, quibus de rebus Aduersarij disceptent. Eò rem deuenire passi sunt, vt de missis neque corpus neque sanguinem Domini populo distribuunt. Quamuis enim diuidatam ei Sacramentum dispensant, id tamen plerunque priuatim faciunt, & extra missam: qua ratione populum, quantum ad Sacramentalem communionem pertinet, à Christo Domino penitus excludunt. Verum id nullo modo sollicitos eos tenet, tantumque abest vt re ipsa & opere hoc corrigant, vt etiam tueri ac defendere conentur. Interim acerrimè pugnant de aqua, qua vinum in calice misceri debeat, hanc solam ob causam, vt per hoc significetur, quomodo populus Christo Domino incorporatus cum ipso & cum omnibus eius fidelibus vnum esse, & de omnibus donis illius participare debeat, non minus quàm sacerdotes ipsi. Quamuis extra controuersiam est, calicem quem Dominus in Cena discipulis suis propinabat, aqua mixtum fuisse: quoniam pro natura istius regionis merum difficulter bibitur: & scriptura quoque significare volens vinum esse infulum, dicere solet, *Vinum esse in poculo mixtum*, Proverb. 9. Præterea illud quoque fatendum est, quod antiquissimi Patres hanc mixturam calicis Christi ad spirituales significationem retulerunt, nempe incorporationis & insitionis populi in Christum Dominum: sicut etiam ad id, quod ex latere Christi sanguis & aqua effluerit. Eiusmodi significationes nemo reiicit: necessaria tamen lex ex eis sanciri non potest, quoniam nullum de signo ipso habemus vel mandatum vel doctrinam Christi expressam in S. Literis. Albertus Abbas Tuicensis memorat Alexandrum Sextum ordinasse, vt aqua cum vino in calice Domini

Domini

Domini misceatur. Quòd si ita est, humana certè traditio est, quæ non fuit ab initio.

Cæterùm de distributione amborum Sacramentorum, & quòd tam dispensatio quàm perceptio eam significationem habeat, quòd in Christo Domino sint & uiuât, quicunque hæc Sacrosancta Sacramenta iuxta institutionem eius ritè percipiunt, expressum habemus mandatum eùm à Christo ipso tum ab Apostolis eius. Nihilominus tamen Aduersarij irreprehensibiles esse uolunt, qui non ambo Sacramenta distribuunt, & si quândo aliquid ex eis populo communicant, diuidiatum solummodo Sacramentum ei præbent: factum uerò hoc suum per spiritualem communionem excusant, & nullam vim in externis signis positam esse dicunt. Cæterum ex nostra parte, quamuis Sacramenta ea omnino ratione ac forma quam Dominus expressè mandauit, distribuuntur, spiritalis tamen communitio nihilominus docetur quàm diligentissimè, & populus per uerâ fidem cum Christo Domino fideliter uiuit. Quòd Aduersarij non modò non fideliter faciunt, sed plurima committunt, quibus hæc copulatio populi cum Christo Domino grauissimè impeditur. Irremissibile tamen peccatum esse oportet, quòd nullo modo neque per spiritualem cum Christo unionem, quantumuis ea diligenter per intelligibile uerbum inculcetur: neque per liberum & non necessarium externorum signorum usum defendi possit, ubi nullum signum mixtionis aqùe cum uino quæ sine dubio à paucissimis intelligitur, præmittitur.

Sed utinam Aduersarij ad eam doctrinam & usum S. Cœnæ, quæ Dominus nobis instituit, ac discretis uerbis præcepit, ueteresque Ecclesiæ diligenter ac fideliter obseruauerunt aliquando redire cogitarent, tum sanè de signo mixturæ exigua contentio ac disceptatio foret. Modò ut ea tantum ad salutem necessaria agnosceretur, quæ Dominus tanquam necessatio ad eam requisita præcepit.

Octaua Pars.

De Sacrificio Missæ.

CAP. LXXXIII.

IN hoc articulo conantur primùm omnium Aduersarij probare eùm ex S. Scriptura, tum ex antiquis Patribus, Celebrationem Sacræ Cœnæ esse sacrificium.

Secundò, Quòd Celebratio ista quatuor sacrificiorum genera in se contineat.

Tertiò, Conantur uerba & ordinem missæ defendere.

Quartò, Accusant Librum, quasi multa in se comprehendat, quæ uere Christianæ doctrinæ, & institutioni S. Cœnæ contraria sint: è contra multa omiserit, quæ ad legitimam S. Cœnæ celebrationem pertineant.